

TØR DU SKIFTE KURS MIDT I LIVET?

Det bliver mere og mere almindeligt for danskere midt i livet ikke bare at skifte job, men helt at lægge karrieren om. Men hvad indebærer det at gå tilbage på skolebænken, som man forlod, dengang alt blev noteret med blyant? Og hvad giver det at vælge karriere med al den viden og erfaring, man ikke havde som ung? Det vil de næste sider gøre dig klogere på.

Af EMMA FJALLAND LUND Foto EMIL RYE / SKOVDAL NORDIC OG PETER NØRBY

”Jeg havde længe taget den ”nemme” løsning og var blevet i jobbet, selvom jeg på alle måder kunne mærke, at det var forkert for mig”

Har du overvejet, om det er blevet for sent at skifte job midt i livet? Butiksejer Anne Hjort og frisør Tina Meter var kørt trætte i hver sin branche, da de valgte at starte forfra med en ny uddannelse og en ny karrierevej. Og det var der både fordele og ulemper forbundet med.

Anne Hjort er landet på rette hynde, efter hun skiftede sin smykkebutik ud med en sygeplejerskeuddannelse.

”Du skal køre af. NU!”

Hele kroppen snurrer, og det flimrer for øjnene. Hun er på vej fra Odense til København for at deltage i modeugen og er lige netop nået dertil, hvor motorvejen bliver tresporet. Hun er desperat og taler i telefon med en veninde, som forsøger at lede hende op ad den nærmeste afkørsel. I det øjeblik er hun sikker på, at hun skal dø om lidt. Lige der på motorvejen. På mirakuløs vis får hun, uden at kigge sig tilbage, krydset den brede motorvej og kører op mod en tankstation. Så holder hun der. Og flytter sig ikke de næste seks timer.

Kroppen fortalte den dengang 39-årige Anne Hjort, fra yderste tåspids til yderste fingerspids, at det, hun havde gang i, var forkert for hende. Hun havde de seneste år opbygget onlineshoppens A-Hjort, der hurtigt voksede sig stor inden for videresalg af smykker. Hendes butik boomed, og hun samarbejdede med alle de populære bloggere, men nu følte hun ikke længere den samme glæde for forretningen, som hun havde gjort, da hun startede den. Og det satte sig i hende både fysisk og psykisk. I 2021 valgte hun derfor at sadle helt om og søge ind på sygeplejerskeuddannelsen.

Antallet af mænd og kvinder, der starter i nyt job midt i livet, har med kun enkelte undtagelser år efter år slået rekord siden 2012 – og ifølge en undersøgelse, som Userneeds har lavet for Business Danmark, har halvdelen af de adspurgte mellem 35 og 49 år overvejet at skifte job alene det seneste år.

Det har over en lang årrække været danskere mellem 25 og 35 år, der oftest starter i nyt job, og ifølge undersøgelsen er det også den aldersgruppe, hvor flest har overvejet et jobskifte de seneste 12 måneder. Den viser dog samtidig, at af dem, som gennem de sidste 12 måneder har overvejet et jobskift, går danskerne i aldersgruppen 50-64 år og især de 35-49-årige faktisk med flere overvejelser om helt at skifte branche end de yngre.

Den nemme løsning

En af de mange, der har gjort overvejelserne til virkelighed, er den nu 40-årige Anne, som valgte at skifte kurs, efter kroppen længe havde prøvet at råbe hende op. Hun blev langsomt ædt op af stress og var konstant irriteret. Men adrenalinen fra den boomende forretning og den store ordreomsætning holdt hende kørende. Hun var netop kommet tilbage fra barsel med sit tredje barn, og selvom det ikke var den bedste løsning for hende, var Anne alligevel tilbage med fuldt karrierefokus. For det var dét, hun altid havde gjort.

– Jeg havde længe taget den ”nemme” løsning og var blevet i jobbet, selvom jeg på alle måder kunne mærke, at det var

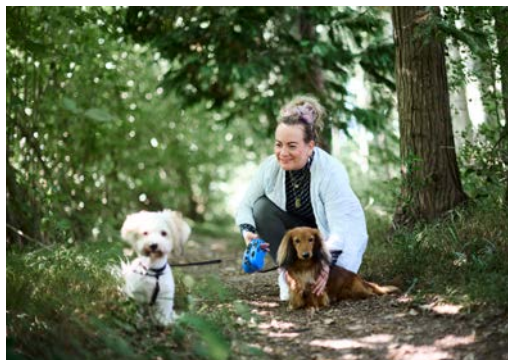

ANNE HJORT

Uddannet logistikkoordinator og er tidligere salgskordinator og senere stifter af smykkebutikken A-Hjort.

Hun er nu halvvejs på sygeplejerskeuddannelsen.

Er 40 år og bor i Morud på Fyn med sin mand, tre børn og to hunde.

forkert for mig. Jeg mærkede en snurren i fingrene et par gange, men slog det hen. Til sidst kunne jeg bare ikke slå det hen længere.

Da Anne endelig kom retur til Odense efter at have stirret ud i luften i seks timer ved en tankstation på den sjællandske motorvej, var hun dog klar til forandring. Hun lod sin mand og en medarbejder overtage hovedansvaret i firmaet, men hængte dog stadigvæk i og tog ansvaret for markedsføringen. Ved siden af dyrkede hun yoga og gik ture, som hun havde fået fortalt ville være godt for hende, hvis hun var lidt stresset. Lige lidt hjalp det, og efter hun en kold decemberdag beslutter sig for at gå til lægen, tager Anne det endelige skridt væk. Væk fra det, hun kender, væk fra det, hun plejer. Hun beslutter sig for, at det er tid til at lægge arbejdslivet fuldstændigt om, hvis hun skal finde sig selv igen. For den eneste måde, hun kan gøre det på, er at finde noget nyt og helt andet, der giver mening for hende der, hvor hun er i sit liv netop nu.

– Det skal være noget, hvor jeg kan se en mening i at være væk fra mine børn. Det skal være vigtigt og noget, der gør en forskel. Noget, hvor jeg kan bruge det, jeg er god til, i stedet for hele tiden at blive holdt nede. Jeg vil væk fra hele den overfladiske pengeverden og ind til noget, hvor jeg kommer helt ind til kernen af mennesker og dem, der har det svært.

Tilbage på skolebænken

Anne har købt ringbind og blyanter, for det skulle man bruge til undervisningen, sidst hun gik i skole for mere end 20 år

siden. Det hele ligger klar foran hende, det samme gør en computer. Grundet coronanedlukningen er første skoledag på sygeplejerskeuddannelsen nemlig online. Men trods nerver for teknologien blev hun fyldt af en glæde, som hun ikke havde mærket længe. En lyst til at lære mere. En lyst til at komme ud af sengen om morgenen.

– Jeg følte virkelig, at jeg var kommet på rette hylde. Og det føler jeg stadigvæk. Mit firma var meningsfuldt, fordi det var mit eget og noget, jeg havde skabt. Men jeg mistede langsomt gnisten, fordi min egen og min families udvikling gik i en retning, der ikke passede til udviklingen i virksomheden. At jeg er i gang med sygeplejerskeuddannelsen, giver til gengæld virkelig mening for mig lige nu.

Øjnene bliver fugtige, og stemmen hakker lidt. Annes genfundne glæde er svær for hende at skjule. Hun lægger dog også vægt på, at det hele ikke kun har været en leg. For foruden den lange proces, der skulle til, før hun tog valget, er det heller ikke altid lige sjovt for den lille familie på fem og to hunde, at Anne er tilbage på SU. Men de får det til at fungere, fordi Anne arbejder lidt ved siden af studiet, og fordi hendes mand har et vellønnet job.

– Jeg føler mig heldig hver dag, for jeg ved godt, at det ikke er alle, der kan det, som jeg har gjort. For det kræver, at man har en ubeskrivelig fleksibel familie og omgangskreds, men også en vis portion penge i ryggen. For når man er 40 år og skal holde både sig selv, børn, hunde, hus og have kørende, så skal der noget mere til end blot en SU.

Tina Meter fik højere karakterer end sine unge medstuderende på social- og sundheds-hjælperuddannelsen.

Hvilepuden

Det er ikke kun danskere i starten af 40'erne, der vælger at skifte kurs. Også Tina Meter på 55 år valgte for nylig at tage et drastisk spring til noget helt nyt. Hun havde i 2018 arbejdet som frisør i næsten 30 år, både som ansat og med egen salon. Men hun så flere og flere kollegaer på sin egen alder blive slidt ned og komme på revalidering – en indsats til personer med begrænsninger i arbejdsevnen. Der ville hun ikke selv ende. Hun havde brug for en tænkepause, kom på nedsat tid i frisørsalonen og tog sideløbende vagter som ufaglært på et hjem for autister.

– Min søn havde haft job på bostedet, og det misundte jeg helt vildt. For det rykkede jo noget helt andet menneskeligt i stedet for blot at rykke rundt på folks frisurer. Der gik heller ikke ret lang tid, før jeg mærkede, at arbejdet med borgere med autisme ramte noget i mig og gav mig en ny form for glæde. Så jeg tog flere og flere vagter, og til sidst stoppede jeg som frisør. Men efter to gode år på hjemmet for autister, viste et tilsyn, at der på bostedet var for mange ufaglærte i forhold til faglærte. Hun fik derfor valget, om hun ville tage pædagoguddannelsen og blive, eller om hun ville finde noget andet. Efter store overvejelser takkede hun pænt nej tak til at tage uddannelsen. – Selvom jeg elskede jobbet, havde jeg ikke modet til det på det tidspunkt og turde ikke tage springet. Uddannelsen var for lang og uoverskuelig for mig med min alder, jeg følte mig for etableret til at skulle på SU – og så foregik meget af uddannelsen med en computer i hånden, hvilket skræmte mig.

Tina valgte derfor at søge tilbage til frisørfaget. For det vidste hun, hvad var, og det vidste hun, hun var god til. Men efter en uge på jobbet mærkede hun allerede de gamle følelser blusse op igen. Følelsen af at være kørt død i rutinerne, manglen på glæde og inspiration samt en uforklarlig følelse af konstant irritation, som hun ikke vidste hvor stammede fra.

– Før ville jeg tælle dagens kunder med stor glæde og se dem hver og en som en mulighed for at gøre en forskel og få fortalt en ny, spændende historie. Men det blev lige pludselig til, at jeg i stedet stod og talte, hvor mange der var tilbage, før jeg var færdig. Nu skulle dagen bare overstås, fortæller hun.

– Følelsen er svær at forklare, men jeg var bare virkelig ked af det. Jeg håbede, at når jeg kom tilbage, ville jeg få følelsen af, at jeg stadigvæk var på rette hylde i frisørfaget, som jeg var engang. Men det var jeg bare ikke. Det var næsten dét, der var hårdest. Alle de år, og så syntes jeg bare ikke, at det var fedt mere.

Hun havde håbet, at den nye lækre salon og de nye gode kollegaer ville puste liv i klippelysten igen. Det gjorde det stik modsatte. Skuffelsen over, at så mange år i frisørfaget nu føltes så ubetydelige, ramte hårdt, men gav hende også en klar tanke om, at det nu var slut med at bruge frisørfaget som hvilepude. Hun skulle prøve noget nyt.

Voksenelev

Tina søgte tilbage som ufaglært på et demensafsnit og havde det egentlig dengang rigtig godt med udsigten til at være ufaglært, indtil hun 15 år senere kunne gå på pension som 68-årig. Men da coronanedlukningen kom, fik hun mulighed for at blive voksen social- og sundhedshjælperlev i halvandet år med en løn, som svarede til kun lige under dagpengesatsen. Med en elevløn ville det, modsat hvis hun havde været på SU, forsåt være muligt for Tina at få det hele til at løbe rundt, selvom hun sprang ud i noget nyt. Så hun søgte elevpladsen – og fik den.

– Jeg tænkte, at nu skulle jeg springe ud i det, den her chance får jeg ikke igen. Men det var ekstremt grænseoverskridende at skulle starte i skole. Det var ligesom at være Tina 16 år på ny. Tina sov stort set ikke natten før sin første skoledag, og det var med svedige hænder, hun åbnede computeren til første undervisningstime, som i hendes tilfælde også foregik online på grund af coronanedlukningerne. Det var sjovt og lærerigt at starte i skole igen, men det var også hårdt. Hun havde ikke gået i skole siden 1989, og at det var så længe siden, hun sidst havde været på skolebænken, viste sig hurtigt og meget tydeligt i klasseværelset.

– Jeg sad med bøgerne på en helt anden måde end mine yngre klassekammerater. Jeg kunne bruge fire timer på en opgave, hvor de var færdige på halvanden. De kunne trække ind og trække ned på computeren, hvor jeg sad og skrev det hele i hånden og lavede plancher i stedet for et PowerPoint, fortæller hun.

– Jeg var faktisk flere gange

TINA METER

Uddannet frisør og har både været ansat frisør og haft egen salon. Hun blev i maj 2022 uddannet som social- og sundhedshjælper. Er 55 år, bor i Horsens med sin mand, som hun har to børn med, samt en hund.

ved at stoppe, fordi jeg ikke kunne finde en struktur i det, der passede til mig og der, hvor jeg var i livet. Det var svært at studere igen med skolegang og lektier, der skulle laves om aftenen og i weekenderne, når man har levet et helt andet liv og lavet noget helt andet i 30 år.

Det lykkedes dog til sidst at finde en struktur, og hun fandt måder at løse de mange opgaver på, som gav mening for hende. Hun var den ældste elev, men samtidig også den, der fik de højeste karakterer. Og det er hun sikker på er erfaringens skyld.

– Modsat mange af mine klassekammerater har jeg allerede haft mange år på arbejdsmarkedet, og allerede der havde jeg en fordel i forhold til dem, der kommer direkte fra folkeskolen. Men især fordi jeg har været i en branche, hvor jeg dagligt har haft med rigtig mange forskellige mennesker at gøre, har jeg fået en masse kompetencer, som jeg har kunnet tilpasse både til uddannelsen, men som jeg også kommer til at gøre stort brug af fremover.

Den rette hyld

Tina blev i slutningen af maj færdig med sin uddannelse, mens Anne stadig har et par år tilbage. Begge er de stærkt overbeviste om, at de har taget den helt rette beslutning: At trods nervøsiteten for teknologi og at være alderspræsident og dermed tage springet ind på en ny uddannelse. Men faktisk er de også begge glade for, at de først tager uddannelsen nu.

– Hvis jeg havde læst til sygeplejerske som 20-årig, er jeg ikke

sikker på, at det var gået lige så godt, og at jeg havde været lige så glad for det, som jeg er nu. Dengang skulle det hele gå hurtigt og være sejt. Det behøver det ikke at være nu. Nu skal jeg bare lave noget, som giver mening for mig, og som gør, at jeg glæder mig til at stå op hver morgen, fortæller Anne, som samtidig er sikker på, at hun nu tager uddannelsen på en anden måde, end hun ville have gjort tidligere.

– Jeg har lært af, hvad jeg som ung gjorde rigtigt og forkert i forhold til min tidligere uddannelse og mit arbejdsvalg. Derudover tager jeg det hele mere afslappet, fordi jeg har fået nemmere ved at trykke på pytknappen.

Tina er heller ikke i tvivl om, at hun har fået en anden ro med alderen, som har gavnet hende, men at alderen også har gjort, at hun vil have noget andet ud af sit arbejdsliv end tidligere.

– Jo ældre man bliver, jo mere rolig bliver man – og jeg er sikker på, at det ikke havde givet mig den samme glæde og meningsfuldhed, hvis jeg havde taget min nye uddannelse, da jeg tog frisøruddannelsen tilbage i 90'erne, istemmer Tina, der dog, når hun ser tilbage på uddannelsesforløbet, er i tvivl om, om hun kunne gøre det igen.

– Det er svært at være eksamenspresset i den her alder, og det tog mig lidt længere tid at komme i gang med de mange opgaver, end det gjorde for de unge. Jeg fandt dog et system, der fungerede for mig, men det var stadig en stor mundfuld.

Livet udvikler sig

Selvom studietiden har kostet kræfter for begge kvinder, så er de begge hurtige til at sige, at de i allerhøjeste grad vil anbefale andre, der bare så meget som overvejer et jobskifte, at undersøge mulighederne.

– Jeg vil virkelig råde andre til – uanset alder – at lave et skift. Der er også mange, der står i det samme fag og bare bliver mere og mere sure, tvære og indædte, ligesom jeg gjorde til sidst. Frisørfaget gav mig til sidst ikke den samme tilfredsstillelse mere, som det gjorde tidligere, hvilket betød, at jeg heller ikke gav noget tilbage, fortæller Tina og fortsætter:

– Selvom processen var svær, så kommer det til at gøre mit

Tina Meter anbefaler alle at skifte arbejdsliv, når man er kørt træt, uanset alder - og uanset evner på computeren.

arbejdsliv så meget bedre – og hvis jeg kan gøre det med så lidt computerkendskab, som jeg havde, så kan alle gøre det. Det handler bare om at finde modet til at springe ud i det. Man kan altid alliere sig med de yngre i klassen, for de kan få gavn af din erfaring, og du kan få gavn af deres computerfærdigheder. Vær åben for det. Jeg har i hvert fald ikke fortrudt.

Men ifølge Anne bør man også tænke sig om en ekstra gang, før man kaster sig ud i et så stort karriereskift som de to kvinder, især hvis man ikke har muligheden for at få en elevløn som Tina.

– Der er nogle konsekvenser ved at komme tilbage på SU, som jeg er sluppet lidt for, fordi der har været lidt ekstra penge på kistebunden at tage af og en god familie at trække på. Havde jeg været enlig mor, som sad med lån, havde min situation været en helt anden, for det kan være voldsomt i mange henseender at gå fra at have et fuldtidsjob til at være studerende, siger Anne og tilføjer:

– Men hvis man ikke trives, der hvor man er, synes jeg, at man skal taget springet, hvis man har midlerne og muligheden. Find noget, der er meningsfyldt netop nu, og som du brænder for, hvad enten det er et nyt job eller en ny uddannelse. For verden er ikke statisk, og det er måske ikke det samme, der gav mening for dig, da du var 20 år, som nu, hvor du er 50 – og det er helt okay. Livet udvikler sig hele tiden og går i forskellige retninger, og det må vi også gerne selv gøre.

3 GODE RÅD FRA KARRIERECOACHEN

Er du kørt træt i arbejdslivet og overvejer, om det er tid til at kigge efter et nyt job eller måske helt at skifte branche? Få karrierecoach Ulla Schades bedste råd her. Ulla Schade er karrierecoach og medforfatter til bogen "Kunsten at skifte spor – Genopfind dit arbejdsliv", og hun har gennem de seneste 15 år vejledt mænd og kvinder fra forskellige brancher til deres næste skifte på karrierevejen.

1. SMÅ SKRIDT ER BEDRE END INGEN

– Fremfor at blive siddende i et job, hvor du mistrives, så tag tyren ved hornene og gør noget ved det. Handling er altafgørende for, at du kan få et bedre arbejdsliv. Tal med lige-sindede og undersøg, hvorvidt det er muligt at lave forbedringer i den stilling, som du allerede har. Er det ikke det, og du endnu ikke har mod på helt at skifte spor, er det måske tid til at tage en efteruddannelse ved siden af dit arbejde.

2. FØLG ENERGIEN

– Få øjnene op for, hvor du henter din energi. Man kan godt arbejde med noget, som man er rigtig god til, og som man får anerkendelse for, men som hænger en ud af hal-sen, fordi det ikke frembringer energi. Når du skal finde ud af, hvad det næste skridt er, skal du derfor forsøge at kigge i retning af noget, som giver dig god energi, fordi dine personlige styrker kommer bedre i spil. Det kan være, at energien findes der, hvor du er, men blot skal omfordeles. Men vi udvikler os livet igennem, og det kan være en bedre løsning at søge nye veje for at genfinde energi og arbejdsglæde.

3. SØG MENNESKER FREM FOR JOB

– Dyrk dit netværk. Ofte er det andre mennesker, der kan hjælpe dig videre, idet rigtig mange jobs bliver besat via netværk. Se, hvem du kan trække på blandt dine bekendtskaber – også længere ude i dit perifere netværk – og tag fat i en person, som du mener kan hjælpe dig videre, hvad enten det blot er for at få et godt råd, sparring eller konkret hjælp til at lande drømmejobbet.

”Vi gør lige nu op med et mindset, som er mere end 160 år gammelt”

Flere og flere danskere midt i livet har i de seneste 10 år valgt at starte i et nyt job, og ifølge eksperter bryder det med et ældgammelt mindset. Men hvorfor starter så mange danskere i nyt job – og hvad betyder det for samfundet? Det fortæller tre forskere og en karrierecoach om her.

I 2021 og 2022 blev der igen sat rekord for antal danskere, der starter i nyt job, også blandt mænd og kvinder midt i livet. Alene i januar 2022 startede 92.972 arbejdstagere i en ny stilling. Mere end en tredjedel af dem var over 40 år.

Det vides ikke, hvor mange af de årlige jobskift der er et brancheskift eller en reel omlægning af karrieren, da der hverken er forskning eller statistikker på området. Forskere er dog ikke i tvivl om, at endnu flere danskere i fremtiden vil skifte både job og branche og endda lægge hele karrierevejen om.

Etnolog og trendforsker Julia Lahme holder øje med den stigende tendens i jobskift, og hvad der har forårsaget den – og ifølge hende skal svaret findes tilbage i 1857, hvor den såkaldte næringsfrihed blev indført Danmark. Det betød, at ethvert erhverv nu stod åbent for alle, og at drengene eksempelvis ikke længere behøvede at blive skomagere, blot fordi deres far var det. Nu handlede det om, at hver ny generation skulle have det lidt bedre end den forrige. Men også det mindset bryder vi med nu, siger hun.

– Vi gør lige nu op med et mindset, som er mere end 160 år gammelt, i måden vi ser os selv som arbejdstagere og arbejdsgivere på. Fordi vi har fået et højt basismiveau i Danmark, føler vi os ikke længere forpligtet til at stige i socialklasse og sikre, at generationen efter os får det endnu bedre, end vi selv har det, fortæller hun og fortsætter:

– Det giver os en stor frihed til at bevæge os på arbejdsmarkedet og gør, at vi har friheden til jobmæssigt, socialt og kulturelt at bestemme, hvad der er godt for os.

Det gør i sidste ende, at vi lettere kan kaste os ud i både job- og brancheskifte, men også en helt ny karriere.

Balance og fleksibilitet

Der er mange grunde til, at danskerne nu tager friheden til sig og starter i et nyt job, viser undersøgelser fra blandt andet Konsulenthuset ballisager. Deres årlige Kandidatanalyse viser, at 13 procent af danskerne, der for nyligt skiftede job, angav, at de var ”kørt sur i kedelige opgaver” som årsagen. Det var kun overgået af utilfredshed med chefen.

Karrierecoach Ulla Schade har siden 2005 vejledt et hav

ULLA SCHADE

Karrierecoach, der siden 2005 har guidet danskere gennem overvejelser om karriere- eller brancheskift.

ANNA ILSØE

Lektor ved Københavns Universitet med særligt fokus på arbejdsmarkedets organisering.

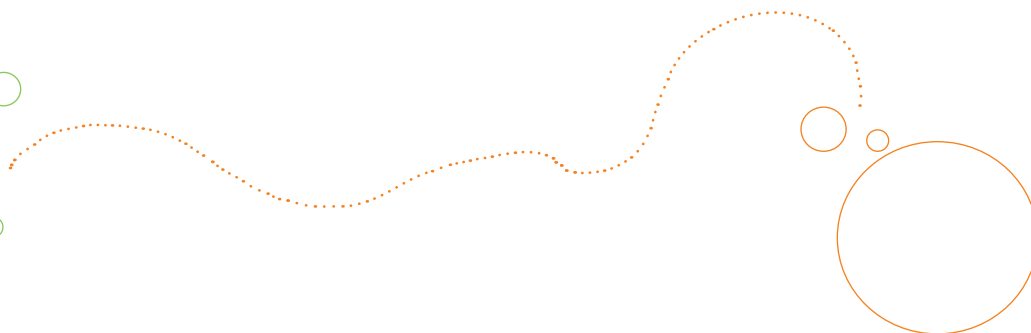
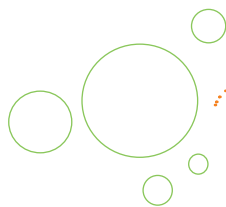
THOMAS BREDGAARD

Arbejdsmarkedsforsker og professor ved Aalborg Universitet.

JULIA LAHME

Etnolog, trendforsker og direktør i eget firma, kommunikationsbureauet Lahme.

”Går man med tanker om at skifte job, vil lige nu faktisk være det helt rette tidspunkt at gøre det på”

**THOMAS BREDGAARD,
ARBEJDSMARKEDSFORSKER**

af danskere gennem overvejelserne om et karriere- eller brancheskifte, og hun ser også en anderledes tendens i, hvad der får danskerne til at skifte retning. Nemlig deres alder.

– I 40-årsalderen har mange en fornemmelse af, at der inden længe kommer en ny generation og puster dem i nakken, og at de ikke længere kan følge med – og er derfor bange for at blive overhalet indenom. Samtidig begynder tankerne om, hvorvidt de har lyst til at blive gamle i den pågældende branche, at spire, fortæller hun.

– Når man er oppe i 50'erne, overvejer man i højere grad, hvorvidt man har lyst til at blive i faget, til man går på pension – og man har fornemmelsen af, at det er nu eller aldrig, hvis man skal tage springet til noget andet. Men jeg ser også en generel tendens i, at de med alderen begynder at søge efter noget, der er mere meningsfyldt for dem.

Hun oplever dog samtidig, at flere og flere allerede i 30'erne begynder at sætte spørgsmålstegn ved, hvordan de bedst kan håndtere et arbejdsliv, som har udsigt til at blive rigtig langt. De reflekterer også tidligt over, hvad de kan gøre for at få arbejds- og familielivet til at hænge sammen.

Europamestre

Danmark har af flere omgange været blandt de lande i Europa, hvor flest skifter job, viser tal fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD). Danskerne er i gennemsnit 8 år på samme arbejdsplads, mens de i Norge i gennemsnit bliver 9 år det samme sted, Holland i 10 år og i Tyskland 11 år.

At et så stort antallet danskere skifter job, bekymrer dog ikke Thomas Bredgaard, arbejdsmarkedsforsker og professor ved Aalborg Universitet. Ifølge ham er det danske samfund

HVEM SKIFTER JOB OG BRANCHE?

En undersøgelse af jobskift fra Business Danmark viser:

... at de adspurgte fra 35 til 49 år i lige så høj grad som den yngre generation har gjort sig overvejelser om et jobskift.

... at halvdelen af de 35-49-årige og en ud af fire af de 50-64 år har gjort sig overvejelser om at skifte job de seneste 12 måneder.

... at 56 procent af de adspurgte, som har overvejet et jobskift i løbet af det seneste år, også har overvejet at skifte branche.

... at ud af dem, som gennem de sidste 12 måneder har overvejet et jobskift, har danskerne i aldersgruppen 50-64 år og især de 35-49-årige gjort sig flere overvejelser om et brancheskifte end de yngre.

Kilde: *Userneeds for Business Danmark*

allerede godt gearet til de mange jobskift – og så har den endda også nogle fordele.

– Det danske arbejdsmarked har i mange årtier været meget fleksibelt, så vi er rigtig godt rustet. De mange jobskift gør, at arbejdsgiverne skal gøre sig umage i forhold til at være gode til at skabe nogle attraktive løn- og arbejdsvilkår. Hvis de ikke gør det, er der stor risiko for, at medarbejderne forlader arbejdspladserne.

USA har de seneste år været ramt af, hvad forskere fra det amerikanske Pew Research Center kalder *The Great Resignation* – et større fænomen, hvor rigtig mange amerikanere har sagt deres job op uden at have noget nyt i baghånden, fordi de var trætte af deres arbejde.

Men ifølge arbejdsmarkedsforsker Thomas Bredgaard er den store tilbagetrækningsbølge ikke noget, som vi på samme måde har set eller kommer til at se i Danmark. For modsat i USA er der generelt en meget høj jobtilfredshed og trivsel i Danmark.

– Vi har klaret os rigtig godt ud af coronakrisen og har lige

Ifølge trendforsker Julia Lahme føler vi os ikke længere forpligtet til at stige i socialklasse og sikre, at næste generation får det endnu bedre.

”Især seniorer skaber hen mod slutningen af arbejdslivet deres egen virksomhed for at få ”en blød landing” fra arbejdsmarkedet”

ANNA ILSØE, LEKTOR

KARRIERE- ELLER BRANCHESKIFT?

Laver du et brancheskift, bevarer du din jobfunktion, men skifter til en anden branche. Laver du et karriereskift, skifter du jobfunktion, men bliver i princippet i samme branche. Du kan også gøre begge dele og skifte både branche og job-funktion og dermed gå en helt ny karrierevej.

Kilde: Djøf

nu en ledighed, som er historisk lav. Vi skal helt tilbage til før finanskrisen i 2008, før vi sidst havde så stor mangel på arbejdskraft i Danmark. Det er på mange måder derfor sælgers marked. De beskæftigede og arbejdsløse, der udbyder deres arbejde, er i en gunstig situation i øjeblikket, fordi arbejdsgiverne prøver at støvsuge markedet for dets ressourcer. Så går man med tanker om at skifte job, vil lige nu faktisk være det helt rette tidspunkt at gøre det på.

Tendenser i fremtiden

Fremtidens arbejdsmarked udvikler sig med stor hast, og forskere ønsker derfor ikke at komme med endegyldige forudsigelser om fremtiden. Men ifølge Anna Ilsøe, lektor ved Københavns Universitet med særligt fokus på arbejdsmarkedets organisering og indhold i fremtiden, er der dog i øjeblikket nogle tendenser, der er værd at holde øje med.

– En af de tendenser, vi ser lige nu, og som har stort potentiale til at udvikle sig i fremtiden, er, at flere og flere får øjnene op

for måder at arbejde på, hvor de kombinerer indtægtskilder. Eksempelvis med en deltidskontrakt hos en virksomhed og freelanceopgaver ved siden af. Det gælder alle aldersgrupper, og især seniorer skaber hen mod slutningen af arbejdslivet deres egen virksomhed for at få ”en blød landing” fra arbejdsmarkedet, fortæller hun.

Disse tendenser kan etnolog og trendforsker Julia Lahme nikke genkendende til. De tendenser, hun har fundet i sin forskning, viser samtidig, at danskerne ikke længere vil finde sig i at have for lidt frihed i arbejdslivet og fortsat kommer til at kæmpe for at få mere fleksibilitet.

– Vi kommer til at søge arbejde, hvor der er plads til, at det personlige liv og arbejdslivet kan komplimentere hinanden, men også plads til, at vi ikke skal beholde et job for enhver pris. For så kan vi bare lade være og så lave noget andet i en periode. Med et så langt arbejdsliv kommer vi ikke til at forvente af os selv, at vi skal lave præcis det samme hele arbejdslivet. ■